

**Konwencja o odpowiedzialności osób utrzymujących hotele za rzeczy wniesione przez gości hotelowych
z dnia 17 grudnia 1962 r. (Dz.U. 1999 Nr 22, poz. 197)**

**W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZIDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
podaje do powszechnej wiadomości:**

W dniu 17 grudnia 1962 r. została sporządzona w Paryżu Konwencja o odpowiedzialności osób utrzymujących hotele za rzeczy wniesione przez gości hotelowych w następującym brzmieniu:

KONWENCJA

o odpowiedzialności osób utrzymujących hotele za rzeczy wniesione przez gości hotelowych

Sygnatariusze - rządy państw członkowskich Rady Europy,

uznając, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności jej członków, w szczególności przez przyjęcie wspólnych zasad prawnych;

uważając za celowe zharmonizowanie niektórych zasad dotyczących odpowiedzialności osób utrzymujących hotele za rzeczy wniesione przez gości hotelowych,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się do przystosowania swego prawa wewnętrznego - najpóźniej w ciągu dwunastu miesięcy od chwili, gdy niniejsza konwencja wejdzie w życie w stosunku do tej Strony - do zasad wymienionych w załączniku do niniejszej konwencji, dotyczących odpowiedzialności osób utrzymujących hotele za rzeczy wniesione przez gości hotelowych.
2. Każda z Umawiających się Stron zachowuje jednak prawo rozszerzenia zakresu odpowiedzialności osób utrzymujących hotele.
3. Każda z Umawiających się Stron dostarczy Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy teksty urzędowe swych aktów prawnych dotyczących spraw uregulowanych niniejszą konwencją. Sekretarz Generalny przekaze pozostałym Stronom odpisy tych tekstów.

Artykuł 2 Każda z Umawiających się Stron ma prawo:

- a) ustalić, niezależnie od postanowienia Artykułu 1 ustęp 3 załącznika, granicę odpowiedzialności osoby utrzymującej hotel na poziomie równowartości co najmniej 100-krotnej ceny wynajęcia pomieszczenia hotelowego na jedną dobę;
- b) ograniczyć dla każdej rzeczy, niezależnie od postanowienia Artykułu 1 ustęp 3 załącznika, odpowiedzialność osoby utrzymującej hotel do sumy nie niższej od równowartości 1 500 franków w złocie lub - w przypadku stosowania przepisu ustępu poprzedniego - co najmniej 50-krotnej ceny wynajęcia pomieszczenia hotelowego na jedną dobę;
- c) stosować zasadę wyrażoną w artykule 1 ustęp 2 załącznika jedynie do rzeczy znajdujących się w hotelu;
- d) niezależnie od postanowień Artykułu 6 załącznika, zezwolić osobom utrzymującym hotele, w przypadkach wymienionych w artykule 2 ustęp 1a) i artykule 4 załącznika, na ograniczenie odpowiedzialności przez zawarcie odrębnego porozumienia z gościem hotelowym, który je podpisuje, z wyjątkiem przypadku, gdy szkoda wynika z winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa. Porozumienie takie nie może zawierać innego zastrzeżenia. Odpowiedzialność osoby utrzymującej hotel może być jednak ograniczona do kwoty niższej od tej, jaką przewidują przepisy wprowadzone zgodnie z niniejszą konwencją;
- e) niezależnie od postanowienia Artykułu 7 załącznika, stosować wymienione w nim zasady do pojazdów i pozostawionych w nich rzeczy oraz do zwierząt żywych albo regulować w inny sposób odpowiedzialność osoby utrzymującej hotel w tym zakresie.

Artykuł 3

1. Niniejsza konwencja ma zastosowanie do terytoriów metropolitalnych Umawiających się Stron.
2. Każda z Umawiających się Stron może w czasie podpisywania lub składania dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub przystąpienia do konwencji, albo później w każdej innej chwili, złożyć oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy, że niniejsza konwencja znajdzie zastosowanie do wymienionych w tym oświadczeniu terytoriów, które Strona reprezentuje w stosunkach międzynarodowych lub za które jest uprawniona zawierać umowy.
3. Oświadczenie złożone na podstawie poprzedniego ustępu może być wycofane odnośnie do każdego terytorium wymienionego w oświadczeniu, na warunkach określonych w artykule 6 niniejszej konwencji.

Artykuł 4

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla państw-członków Rady Europy. Podlega ona ratyfikacji lub przyjęciu. Dokumenty ratyfikacji lub przyjęcia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.
2. Konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacji lub przyjęcia.
3. W odniesieniu do każdego rządu-sygnatariusza, który dokona ratyfikacji lub przyjęcia w dalszej kolejności, konwencja wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia złożenia dokumentu ratyfikacji lub przyjęcia.

Artykuł 5

1. Komitet Ministrów Rady Europy może zaprosić każde państwo, które nie jest członkiem Rady, do przystąpienia do niniejszej konwencji.
2. Przystąpienia dokonuje się przez złożenie Sekretarzowi Generalnemu Rady dokumentu przystąpienia, który nabiera mocy po upływie trzech miesięcy od daty jego złożenia.

Artykuł 6

1. Umawiająca się Strona nie może wypowiedzieć konwencji przed upływem pięciu lat od chwili, gdy konwencja weszła w życie w stosunku do niej. Wypowiedzenia dokonuje się przez oświadczenie skierowane do Sekretarza Generalnego Rady Europy.
2. Wypowiedzenie nabiera mocy w stosunku do zainteresowanej Umawiającej się Strony po upływie sześciu miesięcy od chwili otrzymania dokumentu przez Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 7 Sekretarz Generalny Rady Europy powiadamia członków Rady Europy oraz rządy państw, które przystąpiły do konwencji, o:

- a) każdym fakcie podpisania oraz złożenia dokumentów ratyfikacji, przyjęcia lub przystąpienia;

- b) dacie wejścia w życie konwencji dla państw nowo przystępujących;
- c) oświadczeniach otrzymanych stosownie do postanowień Artykułów 3 i 6. Na dowód powyższego niżej podpisani, właściwie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Paryżu dnia 17 grudnia 1962 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze jego uwierzytelnione odpisy rządów państw-sygnatariuszy oraz państw przystępujących do konwencji.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej polskiej oświadczam, że

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej polskiej.

Dano w Warszawie dnia 4 lutego 1997 r.

Załącznik

Artykuł 1

1. Osoby utrzymujące hotele są odpowiedzialne za uszkodzenie, zniszczenie lub utratę rzeczy wniesionych do hotelu przez gościa hotelowego, który zatrzymuje się w hotelu i dysponuje w nim помещением.
2. Za rzeczy wniesione do hotelu uważa się:
 - a) rzeczy znajdujące się w hotelu w czasie, gdy gość hotelowy dysponuje помещением,
 - b) rzeczy znajdujące się poza hotelem, nad którymi osoba utrzymująca hotel lub osoba, za którą jest ona odpowiedzialna, zapewnia nadzór w czasie, gdy gość hotelowy dysponuje помещением,
 - c) rzeczy, nad którymi osoba utrzymująca hotel lub osoba, za którą jest ona odpowiedzialna, zapewnia nadzór w hotelu lub poza hotelem, w rozsądnym okresie poprzedzającym i następującym po czasie, gdy gość dysponował помещением.
3. Odpowiedzialność jest ograniczona do równowartości 3 000 franków w złocie.
4. Frank w złocie, o którym mowa w ustępie 3, oznacza jednostkę zawierającą sześćdziesiąt pięć i pół miligrama złota próby 900/1000.

Artykuł 2

1. Odpowiedzialność osoby utrzymującej hotel nie podlega ograniczeniu:
 - a) jeśli rzeczy zostały jej oddane na przechowanie,
 - b) jeśli odmówiła ona przyjęcia na przechowanie rzeczy, które zobowiązana jest przyjąć.
2. Osoba utrzymująca hotel zobowiązana jest przyjąć na przechowanie papiery wartościowe, gotówkę i cenne przedmioty. Może ona odmówić przyjęcia tych rzeczy tylko wówczas, gdy zagrażają bezpieczeństwu albo gdy w stosunku do wielkości lub standardu hotelu mają zbyt dużą wartość lub zajmują zbyt dużo miejsca.
3. Osoba utrzymująca hotel może wymagać, aby rzecz znajdowała się w zamkniętym lub zabezpieczonym pojemniku.

Artykuł 3 Osoba utrzymująca hotel nie jest odpowiedzialna za uszkodzenie, zniszczenie lub utratę rzeczy, które spowodowane zostały:

- a) przez gościa hotelowego lub osoby, które mu towarzyszyły, były u niego zatrudnione albo go odwiedzały,
- b) wskutek siły wyższej,
- c) ze względu na właściwości rzeczy.

Artykuł 4 Osoba utrzymująca hotel jest odpowiedzialna bez ograniczenia przewidzianego w artykule 1 ustęp 3 niniejszego załącznika, jeśli uszkodzenie, zniszczenie lub utrata rzeczy nastąpiły z jej winy umyślnej lub nieumyślnej albo z winy osób, za które jest ona odpowiedzialna.

Artykuł 5 Z wyjątkiem przewidzianym w artykule 4 załącznika, gość hotelowy traci uprawnienia przysługujące mu na podstawie niniejszych postanowień, jeżeli po stwierdzeniu uszkodzenia, zniszczenia lub utraty rzeczy nie powiadomił o tym osoby utrzymującej hotel bez nieuzasadnionej zwłoki.

Artykuł 6 Wszelkie ogłoszenie lub umowa wyłączające lub ograniczające z góry odpowiedzialność osoby utrzymującej hotel są nieważne i nie wywołują skutków prawnych.

Artykuł 7 Postanowień niniejszego załącznika nie stosuje się do pojazdów i pozostawionych w nich rzeczy ani do zwierząt żywych.